

KOČEVJE, MOJE MESTO 2030

Piše se leto 2030. Nahajamo se v Kočevju, idilčnem mestecu, ki ga obdajajo prostrani gozdovi, v katerih se skriva na tisoče skrivnosti neokrnjene narave.

Ko se skozi drevored peljem iz Ribnice proti Kočevju, je prva stvar, ki jo zagledam majhen observatorij, kjer si obiskovalci (večinoma učenci in dijaki) lahko ponoči napasejo oči z opazovanjem prečudovitega neba. Šele nato se mi pred očmi prikažejo trgovine, hčere pogoltnega kapitalizma, v katerih lahko sicer kupimo veliko potrebnih in koristnih stvari, a po drugi strani tudi ničvredno šaro. Na srečo veliko ljudi prideluje hrano na vrtovih, ki stojijo ob robu mesta. No, država je le naredila eno koristno stvar; vsako gospodinjstvo ima po zakonu pravico do majhnega vrtilčka na državni zemlji.

Ko se sprehajam po prečudovitih gozdnih poteh, lahko ob robu Rajhenavskega pragozda slišim, kako brnijo stroji v Lesni žagi Kočevje. Končno! Dovolj mi je bilo tega, da hlodovino prodajamo tujcem, oni pa nam po vrtoglavih cenah prodajajo pohištvo iz NAŠEGA lesa! Zdaj pa imamo v mestu podjetje, v katerem iz lesa izdelujejo prekrasne omare, mize, stole ... Pa da ne bo pomote; ves les dobimo iz komercialnih gozdov in ne pragozdov.

Vendar pa obrobje Rajhenavskega pragozda ni le industrijsko, temveč predvsem turistično razvito območje. Ob pragozdu se lahko sprehajaš po lepo urejenih učnih poteh, za večje skupine pa so vedno na voljo tudi turistični vodiči, ki sicer delujejo po vsem mestu.

Že kar nekaj časa imamo v Kočevju hostel, pred kratkim pa so odprli tudi nov hotel z bazeni in savnami, kamor se sicer tudi občani lahko prihajamo sproščat. Prav hotel in Žaga sta razlog, da je v Kočevju veliko manj brezposelnih ljudi, pa tudi gospodarstvo je v dobrem stanju, saj se veliko turistov odloči priti v Kočevje na zaslužen oddih, predvsem kampiranje na Rudniškem jezeru je izjemno popularno.

V okoliških vaseh je veliko ekoloških kmetij, kjer pridelujejo slastne dobrote, ki jih z veseljem in zavednostjo ter ponosom, da gre za domačo, slovensko hrano, rad zaužijem.

Všeč mi je, da vsi vozimo električne avtomobile. To je veliko ceneje, predvsem pa je boljše za naš planet. Pa tudi veliko tišji so kot tisti, v katerih smo se vozili včasih. Slabo je le, da ga ne slišiš, ko pelje proti tebi. V mestu je manj bencinskih črpalk, saj prevladujejo polnilci za električne avtomobile. Spomnim se, kako so prvo, približno pred dvajsetimi leti, postavili na dvorišču pred našo hišo.

Imamo pa tudi urejeno železniško progo, po katerih se redno peljejo hitri potniški vlaki. Pogosto se vozim z njimi v službo, ki jo imam v Ljubljani. Kar prijetno je ko se sprehajam po mestu in poslušam njihovo žvižganje. Kako že gre tista pesem ...Vozi me vlak v daljave ...

Skratka, Kočevje je lepše ter okolju in ljudem prijaznejše kakor je bilo včasih, recimo leta 2016, nekaj stvari pa bi le bilo še treba urediti ... In letos so lokalne volitve ... Morda pa bi lahko jaz kandidiral za župana ...